

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **P. W. i innych**

oskarżonego czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 listopada 2023 r.,

wystąpienia Sądu Okręgowego w Szczecinie,

o przekazanie sprawy o sygn. akt III K 312/23 do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w Zielonej Górze.**

UZASADNIENIE

W dniu 4 grudnia 2023 r. w Sądzie Okręgowym w Szczecinie została zarejestrowana pod sygnaturą akt III K 312/23 sprawa, w której oskarżeni zostali P. W., K. A., P. F. i M. M.

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2023 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie, na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości wskazując, że oskarżeni P. W. i P. M. są adwokatami, będącymi członkami Okręgowej Rady Adwokackiej w [...], praktykującymi w zawodzie od

wielu lat, co w połączeniu z charakterem postawionych im zarzutów oraz wydźwiękiem medialnym sprawy uzasadnia wystąpienie z inicjatywą znajdującą oparcie w przywołanym wyżej przepisie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w Szczecinie zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, ma charakter wyjątkowy. Sąd Najwyższy niejednokrotnie zwracał uwagę, iż zastosowanie tej instytucji może nastąpić tylko wtedy, gdy występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Nie każda jednak okoliczność będzie skutkowała ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, lecz tylko taka, która u postronnego i niezainteresowanego sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwatora procesu może zrodzić podejrzenie braku obiektywizmu w jej rozpoznaniu przez właściwy sąd.

Zdaniem Sądu Najwyższego okoliczności takie zaistniały w rozważanej sprawie, choć rozpatrywane odrębnie: medialny wydźwięk sprawy oraz fakt, że dwaj oskarżeni są adwokatami praktykującymi w ramach [...] Izby Adwokackiej, nie wystarcza do odstąpienia od zasady gwarantującej rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Elementem decydującym jest istota niektórych z zarzutów postawionych oskarżonym. Nie dostrzegając potrzeby przywoływania opisu zarzucanych czynów w całości wystarczy wskazać, że:

- P. W. zarzucono oszustwo sądowe w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Szczecinie (pkt I a/o), powoływanie się na wpływ w Prokuraturze Rejonowej Szczecin Niebuszewo (pkt II a/o), nakłanianie do złożenia fałszywych zeznań przed Sądem Okręgowym w Szczecinie (pkt III a/o); posłużenie się fałszywymi dokumentami dołączonymi do apelacji wniesionej do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie (pkt IV a/o), powoływanie się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na znajomość z sędzią Sądu Okręgowego w Szczecinie (pkt V a/o), powoływanie się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na znajomość z sędzią Sądu Najwyższego, który miał doprowadzić do uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie (pkt VI a/o), polecenie praktykantowi, złożenia w

Wydziale Penitencjarnym Sądu Okręgowego w Szczecinie podrobionego dokumentu (pkt XI a/o), nakłanianie świadka do złożenia fałszywych zeznań w postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę Regionalną w Szczecinie (pkt XII a/o), zeznanie nieprawdy przed Sądem Okręgowym w Szczecinie (pkt XVI a/o),

- M. M. zarzucono utrudnianie postępowania karnego prowadzonego przez Prokuraturę Regionalną w Szczecinie poprzez udzielanie podejrzanemu P. W. pomocy w uniknięciu przez niego odpowiedzialności karnej (pkt XVII a/o).

Jak wynika z powyższego zestawienia, wiele z zarzucanych oskarżonemu P.W. czynów wiąże się z działalnością szczecińskich organów wymiaru sprawiedliwości i ścigania. Na szczególną uwagę zasługują, w kontekście wystąpienia Sądu, zarzuty związane z funkcjonowaniem Sądu Okręgowego w Szczecinie. Charakter tych czynów w połączeniu z faktem, że dwaj oskarżeni są adwokatami [...] Izby uzasadnia przekonanie, że w odbiorze zewnętrznym, rozpoznanie sprawy przez Sąd właściwy miejscowo mogłoby nasuwać wątpliwości co do jego bezstronności, co pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z dobrem wymiaru sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze, jednocześnie czyniąc zastrzeżenie, że decyzja powyższa nie wynika z braku zaufania do sędziów orzekających w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, ale podyktowana jest troską o dobro wymiaru sprawiedliwości. W związku z tym, że niektóre z czynów wiązały się z funkcjonowaniem wymiaru sprawiedliwości na szczeblu apelacyjnym, Sąd Najwyższy uznał za celowe przekazanie sprawy sądowi spoza obszaru Sądu Apelacyjnego w Szczecinie.

[J.J.]

[ał]

